

Birinci Perde

Köy yolu, tek bir ağaç.

Akşam.

Estragon tümseğe oturmuş, ayakkabılarını çıkarmaya çalışmaktadır. Bitkin, vazgeçer; soluk alıp tekrar başlar. Aynı süreç tekrarlanır. Vladimir girer.

ESTRAGON : *(Yeniden vazgeçip)* Mümkünü yok.

VLADIMIR : *(Minik sert adımlarla,bacaklarını aç aça yaklaşıp.)* Ben buna inanmaya başlıyorum. *(Hareketsizleşir.)* Uzun zaman bu fikre karşı direndim, kendi kendime Vladimir, sakın ol, dedim. Her şeyi henüz denemedim, dedim. Ve tekrar mücadeleye devam ettim. *(Mücadeleyi düşünmeye dalar gider. Estragon'a döner.)* İşte, sen, tekrar karşımdasın.

ESTRAGON : Emin misin?

VLADIMIR : Seni tekrardan görmekten memnunum. Sonsuza dek gittiğini sanmıştım.

ESTRAGON : Ben de.

VLADIMIR : Bu buluşmayı kutlamak için ne yapmalı? *(Düşünür.)* Kalk sana sarılayım. *(Elini Estragon'a uzatır.)*

ESTRAGON : (*Huzursuz bir şekilde*) Daha sonra, daha sonra.
(*Sessizlik*)

VLADIMIR : (*Gücenmiş soğuk bir tavırla*) Acaba beyefendi
geceyi nerede geçirdi?

ESTRAGON : Bir çukurda.

VLADIMIR : (*Şaşkın halde*) Çukur mu! Neredeki?

ESTRAGON : (*Eliyle göstermeden*) Orada.

VLADIMIR : Ve seni dövmediler mi?

ESTRAGON : Tabii ki dövdüler... Ama çok değil.

VLADIMIR : Yine aynıları mı?

ESTRAGON : Aynıları mı? Bilmiyorum.

(*Sessizlik*)

VLADIMIR : Bazen düşününce... bu kadar zamandır kendi-
me soruyorum... eğer ben olmasaydım... sen
ne halde olurdun... bensiz... (*Kararlı bir tavırla*)
En ufak şüphem yok, şu an sadece bir kemik
yığınıydın, kalıbımı basarım.

ESTRAGON : (*Tavan yapmış bir merakla*) Ya sonrası?

VLADIMIR : (*Bezmiş*) Bir adama bu kadarı çok fazla. (*Bir an
canlı bir şekilde*) Bir yandan da şu an umutsuzlu-
ğa kapılmaya ne gerek var, diyorum. Bunu, taa
1900'lere doğru asırlar önce düşünmeliydik.

ESTRAGON : Kes artık da şu pis şeyi çıkartmama yardım et.

VLADIMIR : El ele tutuşup Eyfel Kulesi'nden ilk atlayanlar-
dan olabilirdik. O zamanlar taş gibi adamlar-
dık. Artık çok geç. Şimdi yukarıya çıkmamıza

GODOT'YU BEKLERKEN

bile izin vermezler. (*Estragon ayakkabısına yapıştır.*) Ne yapıyorsun sen?

ESTRAGON : Ayakkabımı çıkartıyorum. Senin hiç başına gelmedi galiba?

VLADIMIR : Kaç keredir sana onları her gün çıkartmak gerek diyorum. Beni dinlesen iyi edersin.

ESTRAGON : (*Zayıf bir sesle*) Yardım et!

VLADIMIR : Canın acıyor mu?

ESTRAGON : Acıyor muymuş! Bir de acıyor mu diye soruyor!

VLADIMIR : (*Öfkeyle*) Senden başka acı çeken yok sanki! Ben sayılmıyorum. Sen benim yerimde olsan da görsen gününü! Neler derdin kim bilir!

ESTRAGON : Canın yandı mı?

VLADIMIR : Yandı mı! Bir de soruyor!

ESTRAGON : (*Parmağıyla göstererek*) İliklememek için sebep değil.

VLADIMIR : (*Önüne eğilip*) Doğru. (*İlikler.*) Küçük şeyleri ihmal etmemek gerekir.

ESTRAGON : Sana ne dememi istiyorsun? Her şeyi son ana bırakırsın.

VLADIMIR : (*Hayallere dalarak*) Son an... (*Dalar.*) Ertelenen umutlar ... şeyi perişan eder. Kim demişti bunu?

ESTRAGON : Bana yardım etmeyecek misin?

VLADIMIR : Çoğu kez anın yaklaştığını söylerim kendime. O zaman kendimi garip hissedirim. (*Şapkasını*

çıkartır, içine bakar, elini içinde gezdirir, silkeler ve tekrar başına geçirir.) Nasıl desem? Hem biraz rahatlarım ve hem de... (Doğru kelimeyi arar.) ... paniklerim. (Abartarak) PA-NİK-LE-RİM. (Şapkasını tekrar çıkartır, içine bakar.) Bu ne yaa! (İçindeki bir şeyi düşürmeye çalışır gibi şapkasının tepesine vurur, tekrar içine bakar, tekrar başına takar.) Sonunda... (Estragon, müthiş bir çabayla sonunda ayakkabısını çıkartmayı başarır, içine bakar, elini içinde gezdirir, ters çevirir, silkeler, içinden bir şey düşmüş mü diye yere bakar, bir şey bulamaz, tekrar elini ayakkabısının içine sokar, bakışları donuktur.) Eee, sonra?

ESTRAGON : Hiç.

VLADIMIR : Bakayım.

ESTRAGON : Bir şey yok.

VLADIMIR : Tekrar giymeyi denesene.

ESTRAGON : (Ayağını inceler.) Birazcık hava aldirtayım.

VLADIMIR : İşte tam bir insanoğlu, kendi ayağı suçluyken suçu ayakkabıya atıyor. (Tekrar şapkasını çıkarır, içine bakar, elini içine sokar silkeler, üstten vurur, içine üfler, tekrar başına takar.) Tehlikeli bir hal alıyor. (Sessizlik. Estragon ayağını sallar, ayak parmaklarıyla oynar, aralarını havalandırır.) Hırsızlardan biri kaçmış. (Duraklama) Kabul edilebilir bir oran. (Duraklama) Gogo...

ESTRAGON : Ne var?